

Als aperitief: You light up my life – Debby Boone (1977)

https://www.youtube.com/watch?v=9VKIfQt9pKA&list=RD9VKIfQt9pKA&start_radio=1

So many nights
I'd sit by my window
Waiting for someone
to sing me his song
So many dreams
I kept deep inside me
Alone in the dark
but now you've come along

And you light up my life
You give me hope to carry on
You light up my days
and fill my nights with song

Rolling at sea adrift on the water
Could it be finally
I'm turning for home?
Finally, a chance to say,
"Hey, I love you,"
Never again to be all alone

With you light up my life
You give me hope to carry on
You light up my days
And fill my nights with song

'Cause you
You light up my life
You give me hope to carry on
You light up my days
And fill my nights with song

It can't be wrong
When it feels so right
'Cause you
You light up my life

Zovele nachten zat ik bij mijn raam
Wachtend tot iemand
zijn lied voor me zou zingen
Zoveel dromen
die ik diep binnenin bewaarde
Alleen in het donker,
Maar nu ben jij er

En je verlicht mijn leven
Je geeft me hoop om door te gaan
Je verlicht mijn dagen
En vult mijn nachten met muziek

Rollend op zee, dobberend op het water
Zou het eindelijk lukken
om huiswaarts te keren?
Eindelijk een kans om te zeggen:
"Hé, ik hou van je,"
Nooit meer helemaal alleen zijn

Met jou verlicht ik mijn leven
Je geeft me hoop om door te gaan
Je verlicht mijn dagen
En vult mijn nachten met muziek

Want jij
Jij verlicht mijn leven
Je geeft me hoop om door te gaan
Je verlicht mijn dagen
En vult mijn nachten met muziek

Het kan niet verkeerd zijn
Als het zo goed voelt
Want jij
Jij verlicht mijn leven

*Soundtrack voor de gelijknamige film uit 1977, gezongen door Kasey Cisyk.
De versie van Debby Boone is de meest gekende en succesvolste. Het is een liefdeslied
maar voor de gelovige Debby Boone was het duidelijk dat God haar leven verlichtte.*

Openingslied: Advent is dromen

<https://www.youtube.com/watch?v=-IEh-SyMuz8>

**Advent is dromen dat Jezus zal komen,
dromen van vrede voor mensen van heden.
Advent is dromen dat Jezus zal komen.**

En weer in geuren en kleuren herhalen
wat wij al weten uit oude verhalen:
herders en sterren, een stal en een kind,
omdat het kerstfeest weer begint. **refrein**

Iedere week weer een licht ontsteken
vlammen van vuur voor de komende weken,
tekens van hoop in de duisternis
omdat het bijna kerstfeest is. **refrein**

Niet als een kind en niet in een kribbe,
maar als een vrededorst hier in ons midden,
dan is er nergens verdriet meer of pijn
dan zal het altijd kerstfeest zijn. **refrein**

Drempelritueel, beneden voor het altaar met het gezicht naar het altaar

Welkom **Hoop dat het Licht zal komen** (in blauw = map Welzijnszorg/WZ)

Met de advent begint vandaag een nieuw liturgisch jaar;
vier weken lang bereiden wij ons voor op het feest van Kerstmis.
Advent is een tijd van stilstaan bij wat we doen.
'Wees waakzaam', zegt Jezus in het evangelie.
Waakzaam zijn, betekent ook:
in het leven van elke dag op zoek gaan
naar de sporen van Gods aanwezigheid.

Welzijnszorg focust dit jaar op de
gezondheidszorg met de slogan: 'Wie arm
is moet keuzes maken'. Wat betekent hoop
voor wie in armoede leeft en kampt met
gezondheidsproblemen?

Daarom blijven we even stilstaan op de drempel van de viering
en we bidden met de woorden van het adventslied 'Rorate':
laat Gods liefde en rechtvaardigheid over ons neerdalen als dauw uit de hemel.

Lied: **Rorate** (refrein, eerste strofe, refrain)

<https://www.youtube.com/watch?v=W9uKT9nVcqY>

En deze renaissanceversie kan me echt bekoren ! :

La Spiritata: Rorate Coeli (Heinrich Schütz)

in 2 versies: https://www.youtube.com/watch?v=rJa6t7_ERZk

<https://www.youtube.com/watch?v=V94aR81PsiM>

Refrein: Rorate caeli desuper, et nubes pluunt iustum.	Refrein: Dauwt, hemelen, van boven, gij, wolken, beregene de rechtvaardige.
Ne irascaris Domine, ne ultra memineris iniquitatis: ecce civitas Sancti facta est deserta: Sion deserta facta est: Jerusalem desolata est: domus sanctificationis tuae et gloriae tuae, ubi laudaverunt te patres nostri. - Refrein	Wees niet langer vertoornd, o Heer, denk niet langer aan onze zonden. Zie, de heilige stad is tot woestijn geworden, Sion is tot woestijn geworden. Jerusalem is verdord, het huis van Uw heiliging en Uw heerlijkheid, waar onze vaders U geprezen hebben. - Refrein

Peccávimus, et fácti súmus tamquam immúndus nos, et cecídimus quasi fólíum unívérsi: et iniquitátes nóstræ quasi véntus abstulérunt nos: abscondísti faciem túam a nóbis, et allisísti nos in mánu iniquitátis nóstræ. - Refrein	We hebben gezondigd en zijn onrein geworden en zijn ter aarde gevallen als een blad, en onze zonden hebben ons als de wind weggeblazen. U hebt Uw aangezicht verborgen voor ons en ons verpletterd door de zwaarte van onze schuld. - Refrein
Víde Dómine afflictiónem pópuli túi, et mítte quem missúrus es: emítte Agnum dominatórem térræ, de pétra desérti ad móntem fíliæ Síon: ut áuferat ípse júgum captivitátis nóstræ. - Refrein	Aanschouw, Heer, de droefheid van Uw volk, en zend ons degene, die U zenden wil. Zend het Lam, de heerser van de Aarde, van de rotsen der woestijn tot de berg van de dochter van Sion, opdat hij het juk van onze knechting wegneemt. - Refrein
Consolámini, consolámini, pópule méus: cito véniet sálus túa: quare mœróre consúmeris, quia innovávit te dólor? Salvábo te, nóli tímère, égo enim sum Dóminus Déus túus, Sánctus Israël, Redémptor túus. - Refrein	Ge zult getroost worden, getroost worden, Mijn volk! Spoedig zal uw heil komen. Waarom verliest u zich in verdriet, terwijl dit juist uw smart verdiept heeft? Vrees niet, Ik zal u redden. Want ik ben de Heer, uw God, de Heilige van Israël, uw Verlosser. - Refrein

Lichtritus en lichtlied: (WZ)

We zijn in de donkerste tijd van het jaar.
We houden niet van duisternis.
Rondom ons zien we heel veel lichtjes verschijnen.
Duisternis moet verdreven worden.

Maar... één lichtje, één kaars is genoeg
om in het duister de weg te vinden.
Eén kleine vlam is voldoende
om een bos in lichterlaaie te zetten.

Week na week steken we in deze advent een kaars aan.
Een kaars die vertelt over 'hoop'.
Hoop op een kleine twijg die een nieuwe lente aankondigt.
Hoop op een daad van solidariteit voor de mens in nood.
Hoop op een medemens die blijft geloven in vrede.
Hoop op een samenleving waar iedereen meetelt.

En wij bidden:

God, U die licht brengt in het duister,
bij het begin van deze advent
roept U ons om waakzaam te zijn
voor de kleine tekenen van uw aanwezigheid.
Vanuit de duisternis die over onze wereld ligt
richten wij ons op Uw licht en bidden:
kom ook vandaag bij ons aanwezig,
doe ons geloven in Uw gerechtigheid,
wijs ons de weg naar het leven dat U van ons vraagt,
en ontsteek in ons hart de vlam van de liefde
- zoals wij nu deze kaars ontsteken.

Lied: Rorate (refrein, derde strofe, refrein)

Gebed om ontferming: (WZ)

Als alles duister is, ontsteken we het lichtend
vuur op de adventskrans en bidden om Gods ontferming.

De wereld is duister, zoveel geweld en oorlog,
zoveel ellende en onrecht.
We voelen ons machteloos.
Heer, ontferm U over ons.

Onze samenleving sluit nog altijd mensen uit van
goede zorg en welzijn.
We voelen ons moedeloos.
Christus, ontferm U over ons.

Onze kerkgemeenschap wil ook in deze
adventstijd een baken van hoop zijn.
We voelen ons onzeker.
Heer, ontferm U over ons.

God naar wie wij verlangen,
keer U om naar ons toe, ontferm U en geef ons hoop,
hoop op een betere wereld voor ieder mensenkind hier op aarde. Amen.

Openingsgebed: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
U zoekt in onze mensenwereld
een plaats om geboren te worden.
Wij bidden U:
maak ons hart ontvankelijk voor uw boodschap van hoop,
en inspireer ons tot daden van solidariteit,
in deze advent en alle dagen – amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jesaja (Jes. 2, 1-5)

1 De openbaring over Juda en Jeruzalem,
die Jesaja, de zoon van Amos, in een visioen ontving.

2 Op het einde der dagen zal het gebeuren,
dat de berg van het huis van de Heer
gevestigd zal zijn als de hoogste der bergen,
verheven boven de heuvels,
en alle volken stromen naar hem toe;

3 en zij zeggen:
‘Kom, laat ons optrekken naar de berg van de Heer,
naar het huis van Jakobs God:
dan zal Hij ons zijn wegen wijzen,
en wij zullen zijn paden bewandelen.

Want uit Sion komt de Wet, uit Jeruzalem het woord van de Heer.’

4 Hij zal recht doen onder de volken, en machtige naties straffen.
Dan smeden zij hun zwaarden om tot ploegscharen en hun speerpunten tot sikkels.
Geen volk heft het zwaard meer tegen een ander en oorlog leren ze niet meer.

5 Huis van Jakob, kom, laat ons wandelen in het licht van de Heer.

Tussenzang: Psalm 122 (121) 1-2, 3-4a, (4b-5, 6-7) 8-9

refrein: Hoe blij was ik, toen men mij riep: wij trekken naar Gods huis!

Hoe blij was ik, toen men mij riep:
wij trekken naar Gods huis!

Nu mag mijn voet, Jeruzalem,
uw poorten binnentreden.

Jeruzalem, ommuurde stad,
zo dicht opeen gebouwd:

Naar U trekken de stammen op,
de stammen van Gods volk.

(Zij gaan naar Israëls gebruik
de Naam van God vereren.

Daar staan de zetels van het recht,
de troon van Davids huis.

Bidt dan om vrede voor Jeruzalem:
dat ieder die u liefheeft veilig zij.

Dat eendracht heerse binnen uw omwalling,
in al uw huizen rust.)

Ter wille van mijn broeders en mijn makkers
wens ik u vrede toe;

Ter wille van het huis van onze God
bid ik voor u om zegen.

Tweede lezing: Uit de Brief aan de Romeinen (Rom. 13, 11-14)

Broeders en zusters,

11 U weet hoe laat het is,
u weet dat het uur om uit de slaap te ontwaken
reeds is aangebroken.

Nu is onze redding dichterbij
dan toen wij tot het geloof kwamen.

12 De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan.
Laten wij ons dus ontdoen van de werken van de duisternis
en ons toerusten met de wapens van het licht.

13 Laten wij ons behoorlijk gedragen,
als op klaarlichte dag,
en ons onthouden van zwelgpertijen en drinkgelagen,
van ontucht en losbandigheid,
van twist en nijd.

14 Bekleed u met de Heer Jezus Christus,
en vertroetel uw lichaam niet;
er mogen geen begeerten worden opgewekt.

Lied: Heer, wij roepen om erbarmen (ZJ 102)

https://www.youtube.com/watch?v=LRIze_0bbzY

Heer, wij roepen om erbarmen,
keer tot ons U aangezicht;
kom de kille kou verwarmen
met de luister van U licht.

Laat ons leven niet verlopen
in de wereld, in de tijd.
Toon het heil waar wij op hopen,
't Kind van uw genadigheid.

't Kind dat in uw eeuwigheden
God van God is, Licht van Licht,
dat de vreugde van uw vrede
in de woeste wereld sticht.

Kind, kom spoedig bij ons wonen,
deel ons menselijk bestaan.
Kind, kom aan ons, mensen, tonen
hoe wij tot uw Vader gaan.

Evangelie: (Mt. 24, 37-44)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Mattheüs

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

37 Zoals het was in de dagen van Noach,
zo zal het gaan bij de komst van de Mensenzoon.

38 Want zoals in de dagen van de zondvloed de mensen aten en dronken,
huwden en uithuwelijkten, tot de dag waarop Noach de ark binnenging,
39 en ze van niets wisten totdat de zondvloed kwam
en hen allemaal wegrukte, zo zal het ook gaan bij de komst van de Mensenzoon.

40 Dan zullen er twee op het land zijn:
de een wordt meegenomen en de ander wordt achtergelaten.

41 Twee vrouwen zullen met de molen aan het malen zijn:
de een wordt meegenomen en de ander wordt achtergelaten.

42 Wees dus waakzaam, want je weet niet op welke dag jullie Heer komt.

43 Want je weet:
als de heer des huizes geweten had in welk deel van de nacht de dief zou komen,
dan was hij wakker geweest en had hij het inbreken in zijn huis wel verhinderd.

44 Daarom moeten juist jullie voorbereid zijn,
omdat de Mensenzoon komt op een uur waarop je het niet verwacht.

Overweging(en):

Cindy en Mario stappen het onthaal van een armoedeorganisatie ergens in Vlaanderen binnen. Een medewerker verwelkomt hen en vraagt: wat kan ik voor jullie doen? Cindy huilt zachtjes, Mario slikt even en vertelt over de lange ziekenhuisopnames van Cindy en de blijvende psychologische opvolging, over de onzekerheid op zijn werk – hij zit regelmatig zonder werk, en over de brief waarin staat dat ze over enkele weken hun huis moeten verlaten. De eigenaar komt er – na enkele jaren buitenlandverblijf –zelf in wonen. Ze gingen meteen op zoek, maar met de recente ziekenhuisopname van Cindy en hun beperkt budget vinden ze geen woning voor hun gezin met twee jonge kinderen. Of we hen kunnen helpen? De datum waarop ze vrezen op straat te staan, nadert. De armoedeorganisatie heeft 15 noodwoningen ter beschikking, momenteel allemaal bezet. Of er toch wat hoop mag zijn dat er binnenkort één vrij komt? Of zij mogen hopen de kans te krijgen er voor vier maanden te wonen – verder zoekend naar een oplossing?

Is er hoop voor Cindy en Mario in deze bange, duistere dagen? En met hen voor de vele mensen in armoede die het elke dag ervaren: arm maakt ziek, ziek maakt arm?

Jesaja klinkt hoopvol: ooit, op het einde der dagen, komt het goed. Maar kunnen Cindy en Mario zo lang wachten? Zij hebben nu een oplossing nodig. Huis van Jakob, zegt Jesaja, laat ons wandelen in het licht van de Heer.

Huis van Jakob, dat zijn wij, wij moeten niet zitten wachten tot alles goed komt. Wij moeten nu wandelen in het licht. Wij kunnen ons vandaag laten aansteken door het licht van de adventskrans en – waar we kunnen en met de talenten die we hebben – zwaarden omsmeden tot ploegijzers. Wij worden kinderen van het licht genoemd, wij willen/kunnen mogelijkheden scheppen voor mensen in armoede.

Waar banden gesmeed worden, banden van solidariteit, groeit de hoop op een betere toekomst. Eerst kleinschalig, voor de Cindy's en Mario's rondom ons en bij uitbreiding, samen met Welzijnszorg en hun politieke actie voor de meest kwetsbaren in onze samenleving.

Paulus schrijft in zijn Romeinenbrief: de nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Ook hij heeft het over wapens (die we zo verafschuwen). Maar Paulus schrijft: laten wij ons wapenen met het licht. En dat is wat wij willen doen in deze adventstijd. Het licht in ons aanwakkeren, en met dat licht aanstekelijk zijn. Zoals bij de lichtritus werd gezegd: één kaars is genoeg om in een duistere kamer onze weg te vinden, één vlam is genoeg om een bos in lichterlaaie te zetten. Eén daad van solidariteit kan voor medemensen het verschil maken. Of zoals Cindy en Mario na hun gesprek getuigen: de vraag 'wat kan ik voor jullie doen?' verwarmde al eventjes hun hart.

Jezus' woorden klinken hard: de één wordt meegenomen, de ander wordt achtergelaten. Waarom overkomt het de éne wel en de andere niet? Omdat de één doet zoals in de dagen van Noach? Hij doet gewoon verder zonder rekening te houden met de tekenen van de tijd, zonder acht te geven aan oproepen van solidariteit of zonder engagement voor een betere leefwereld voor iedereen? Wees dus waakzaam, zegt Jezus, de tijd is aangebroken, de oproep tot solidariteit klinkt nu duidelijker dan ooit.

Beste mensen, op de eerste zondag van de advent horen we een oproep om niet alleen kinderen van het licht genoemd te worden, maar om dit ook te zijn. We worden opgeroepen tot solidariteit. Het doet ons misschien wat wrikken op onze stoel. Hoe kunnen wij, hoe kan ieder van ons hoop brengen in deze duistere wereld? Wat kunnen wij voor de Cindy's en Mario's doen? Jesaja, Paulus en Jezus zijn onze gidsen in deze adventstijd. Met hen willen we wandelen in het licht, willen we Pelgrims van Hoop zijn op weg naar de berg waar we de Heer zullen ontmoeten. Samen ook met de campagne van Welzijnszorg zijn we op weg naar het Feest van het Licht, naar Kerstmis. We krijgen vier weken de tijd om, elk voor zich, uit te zoeken wat deze advent kan betekenen.

Wensen we elkaar een innige, sterke, solidaire adventstijd toe.

(Map Welzijnszorg)

In de Advent doen we opvallende dingen. We steken kaarsen aan terwijl het buiten donkerder wordt. We zingen over licht, terwijl we midden in de schaduwen van deze wereld staan. We durven spreken over hoop – terwijl de beelden uit Gaza en Oekraïne ons hart breken.

Want ieder van ons kent die duistere plekken, vanbinnen en vanbuiten.

Die plekken waar het licht maar moeilijk binnenraakt. Waar we ons verschuilen in verdriet, ons vastklampen aan angst, of blijven hangen in bitterheid.

Toch horen we vandaag deze krachtige woorden van Paulus:

"De nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij." (Rom. 13,12)

En Jesaja zegt het nog gedurfder: "De volkeren zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels." (Jes. 2,4) Een visioen van vrede – op het moment dat alles om ons heen juist het tegendeel lijkt te tonen.

Kinderen onder puin in Gaza, moeders op de vlucht in Oekraïne.
 Gebroken families, gebombardeerde steden. En een nieuwe bewapeningswedloop.
 En toch, klinkt het in de liturgie niet als naïviteit, maar als een uitnodiging:
 Geloof jij nog dat vrede mogelijk is? Geloof jij nog dat mensen hun wapens kunnen
 neerleggen en elkaar weer in de ogen kunnen kijken?
 Paulus helpt ons uit de droom van machteloosheid. Hij zegt: Vandaag is ons heil
 dichterbij dan toen wij tot het geloof kwamen.
 En dat is de kern van de Advent: Niet wij roepen God op aarde – maar Hij komt naar ons
 toe. Niet wij moeten het licht maken – maar Hij is het licht.
 Maken wij ruimte voor Hem en voor zijn Licht?
 Want Advent vraagt ook iets van ons. Niet enkel afwachten, maar waakzaam zijn.
 Openstaan voor vernieuwing, ook als die ons verrast. Voor vrede, ook als we denken dat
 het onmogelijk is. Voor gemeenschap, ook als we geneigd zijn ons terug te trekken in
 onszelf.
 Durven we geloven dat armen een nieuwe weg kunnen gaan? Dat ook in onze eigen
 samenleving solidariteit sterker is dan cynisme? Sta jij achter de projecten van
 Welzijnszorg en de Warmste Week, die hier en nu bouwen aan menselijke waardigheid?
 En dan – juist daar, in dat verlangen naar vrede – verschijnt elk jaar een eenvoudig
 maar krachtig teken: het vredeslicht uit Bethlehem.
 Een klein vlammetje, ontstoken op de plek waar Jezus geboren werd.
 Een kaars, gedragen van land tot land, van kerk tot kerk, van hand tot hand.
 Het reist over grenzen, over taal- en geloofsbarrières heen.
 Het is geen schijnwerper die alles oplost, maar een stil vonkje hoop dat weigert uit te
 doven. Zelfs niet in de loopgraven van Oekraïne. Zelfs niet onder het puin in Gaza. Zelfs
 niet in onze dorre harten als we het even niet meer weten.
 Dat vredeslicht fluistert: Laat het donker je niet overmeesteren. Wees waakzaam. Wees
 open en attent. Wees licht voor elkaar. Wacht niet tot vrede ons overkomt, maar leef
 vrede voor – in woorden, in daden, in stille hoop.
 Dan breekt het uur aan om uit de slaap te ontwaken. Dan is ons heil dichterbij dan toen
 wij tot geloof kwamen. Dan loopt de nacht opnieuw ten einde, en komt de dag naderbij.”
 (Rom. 13,11)
 Laten we deze Advent niet zomaar voorbij glijden, maar er een tijd van verwachting van
 maken. Een tijd van kleine vonkjes hoop zaaien in concrete daden. Zo scheppen we
 ruimte voor de komst van de Heer en zijn nieuwe toekomst.

(Hans Devos)

Alles wat ik wil

al heb ik alles wat ik wil
 een wagen en een woning
 een plek waar ik ontstress, verstill
 een land van melk en honing
 een fijne wijk, een toffe tuin
 met zicht op veld en bomen
 geen kapitaal, geen groot fortuin
 maar wel nog genoeg dromen
 al heb ik alles wat ik wens
 de liefde van mijn leven
 en kinderen die me als mens
 vaak veel voldoening geven
 toch blijf ik zitten met de vraag
 die maar niet weg wil ebben
 doen we genoeg – ook nu, vandaag
 voor wie het minder hebben
 voor wie verweesd is, kansloos, ziek
 of aan het leven lijdt
 dat heikel puntje van kritiek
 raak ik niet zomaar kwijt (WZ – Hilde Van Parys)

Je kan maar beter goeie sloten op je deur zetten
en misschien ook een goeie alarminstallatie voorzien,
want we leven in een tijd waar je niet teveel risico's moet nemen.
En toch is advent de oefentijd om de deuren in ons leven te openen,
om de grendels weg te schuiven,
om ongeziene mensen de kans te geven om op bezoek te komen.
Je laten raken door het de klank van hun stilzwijgen
en het je aantrekken.
Advent is uitgelezen tijd om midden het onveiligheidsgevoel
God te herkennen als diegene die aan jouw deur voorbij komt.
De uitgelezen tijd om te leren zien hoe God in deze wereld mens wordt,
zichtbaar en voelbaar als 'Ik ben er voor u'.
En daarom ook de uitgelezen tijd om samen te zoeken
hoe wij aan zijn menswording kunnen meewerken.
Daarom zijn wij hier bijeen
en wij hopen en bidden dat deze viering
ons hart mag openen voor de tekenen van zijn komst in onze wereld, en in ons leven.
(naar Peter Biesbrouck)

Advent

Uitkijken naar wat komt
en intussen
leven voelen groeien
diep in jezelf
aanzelend soms,
twijfelend
of het wel kán
dat in de diepste duisternis
licht
geboren wordt.
En toch
blijven hopen,
gedragen
door die ene zekerheid
van Hem die zegt:
Ik hou van je
en daarom word Ik
mens in jou,
mens naast jou,
voor altijd ...

(Mieke Kerckhof)

Wij bidden om waakzaamheid.
Om een wakkere geest:
dat wij ons niet in slaap laten wiegen door feulletons
en vierkleurendruk in onze brievenbus.

Om wakkere handen:
dat wij ons hoeden
voor slappe handjes
door ze te weinig uit de mouwen te steken
en ze te veel ongemeend te schudden.

Om wakkere voeten:
dat we ze niet laten tintelen
door in ons eigen kringetje
te blijven rondlopen.

Hé wakker worden!!!

Om wakkere ogen:
Dat wij de mensen zien die in de schaduw leven.
Dat wij de drogredenen doorzien
en de verzwegen informatie.
Dat wij alleen vooruitgang noemen
waar allen beter van worden.

(Tine Santy-Defever)

Woorden van geloof:

Ik geloof in mensen die tijd maken voor elkaar
en de klok in deze jachtige wereld even kunnen stil zetten.

Ik geloof in mensen
die bouwen aan een nieuwe wereld,
en de moed niet opgeven om aan Gods schepping te werken.

Ik geloof in Jezus die tijd en liefde had voor kansarmen
en met een klein woord of gebaar
hen nieuwe levenskansen gaf.

Ik geloof in God, de Schepper van ons bestaan
die veel geduld heeft met ons menselijk falen,
maar ons telkens nieuwe kansen biedt.

Ik geloof in de Geest die onze kracht is
om mensen in beweging te brengen naar elkaar toe
over tijd en grenzen heen.

Ik geloof in God
die ons overvloed van het leven wil schenken
in tijd en eeuwigheid. Amen.

Voorbeden:

L.: Laat ons bidden voor al wie het leven ervaart als een donkere nacht:
dat zij blijven geloven dat er een nieuwe dag zal aanbreken
en Gods aanwezigheid ervaren in de mensen die zij ontmoeten.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie zich in slaap laat wiegen door luxe en comfort:
dat zij wakker geschud worden door de noden van anderen
en door concrete daden van solidariteit de wereld beter maken.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie gebukt gaat onder de zwaarden van onze tijd:
dat zij niet ophouden te geloven in vrede en gerechtigheid
en zich getroost mogen weten door mensen die voor hen opkomen.
Kom hen nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Laat ons bidden voor al wie behoort tot onze kerkgemeenschap:
dat wij elkaar als broers en zussen ontmoeten in liefde
en elkaar inspireren om Gods licht te laten schijnen over onze wereld.
Kom ons nabij, Heer, en sterk ons vertrouwen.

Lied: Als tussen licht en donker (ZJ 116)

<https://www.youtube.com/watch?v=Iptk6Riyj1I>

Als tussen licht en donker de tijd zijn stroom versnelt,
zijn wij in U verzonken, ons hart raakt niet ontsteld,
Gij leeft en houdt de wacht, wij hebben niets te vrezen,
de slaap zal ons genezen. Gij waakt de ganse nacht.

Die lange nacht, die winter doorstaan wij met geduld;
wij leven ongehinderd, de dagen zijn vervuld,
Gij hebt het woord volbracht, dat feilloos staat geschreven
en keert niet ijdel weder. Uw licht komt na de nacht.

O hemellichaam Jezus, dat ieder mens verlicht.
Wij staan in U te lezen, Gij zijt ons vergezicht.
De dageraad breekt aan, Uw komst is niet te keren.
Wil ons de eenvoud leren, leer ons Uw toekomst aan.

Gebed over de gaven: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
U komt ons nabij in deze tekenen van brood en wijn.
Sterk ons om uw vertrouwen niet te beschamen
en doe ons deze tijd beleven als een kans
om hoop te brengen aan kleine en kwetsbare mensen,
in deze advent en alle dagen – amen.

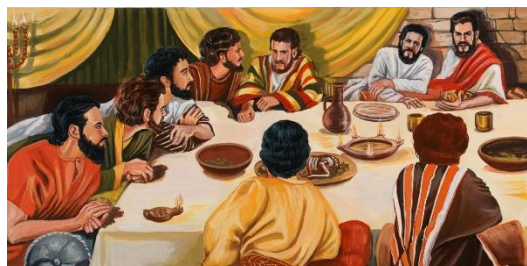
Groot Dankgebed:

Wij danken U, Heer, onze God,
om alles wat U voor ons bent:
Schepper en Bevrijder,
Herder van mensen, Licht en Leven.
Wij danken U omdat U liefde bent,
die onze Lotgenoot wil zijn,
die ons falen vergeeft en zich over ons ontfermt,
die begaan is met ons lijden en onze vreugden deelt.
Wij blijven vertrouwen op U,
ook als uw aangezicht niet wordt gezien,
uw stem niet wordt gehoord
en U machteloos schijnt om ons te helpen.
Met allen die uw naam hoog houden in lief en leed,
in leven en sterven, bidden wij: **Heilig, ...**

Wij danken U, Heer onze God, om Jezus, uw Zoon:
Hij gaf ons een teken van zijn liefde.
In Hem is uw vergeving en genezing mens
geworden.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is het mysterie van ons geloof:
Zijn dood gedenken wij,
zijn opstanding belijden wij,
zijn toekomst verwachten wij.

Samen komen wij tot U, God,
met dit Brood en deze Beker en wij bidden U:
gedenk Hem die zich voor ons heeft gedeeld
en aanvaard dit als teken van onze toewijding.

Toen Jezus zijn werk van vrede had volbracht
hebt U, Vader, Hem hoog verheven
en Hem 'Mensenzoon' genoemd.
Zend nu zijn Geest in ons midden:
een Geest die niet verdeelt maar samenbrengt.
die geloof geeft in de toekomst,
vertrouwen in de mens,
barmhartigheid en recht.

Zo kan deze wereld een koninkrijk van vrede worden
waar vreugde en toekomst is voor allen,
een wereld waar het goed is te leven
in de naam van Jezus, uw Zoon.

Door Hem danken en eren wij U, Vader,
en vervuld van zijn Geest zullen wij zijn Boodschap
verder uitdragen tot het einde der tijden. Amen.

Onze Vader

Jezus op zijn woord gelovend,
mogen wij vol vertrouwen bidden tot zijn en onze Vader:
Onze Vader,...

Als wij ons gedragen weten door zijn liefde
en erkennen dat Hij de mensen nimmer in de steek laat,
zal in ons binnenste angst en stormwind luwen.
Als wij, in Hem verankerd, rondom ons
zijn rust en troost uitstralen,
mogen wij vol vertrouwen uitzien naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk....

Vredeswens:

Als wij aan Gods vrede gestalte geven,
elkaar in lief en leed vasthouden,
troosten en bemoedigen,
mogen wij koers zetten
naar het land van liefde en vriendschap,
voorbij oorlog en geweld,
voorbij twist en haat.

Die uit-deinende Godsvrede zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Op een God die door de eeuwen (ZJ 108)

<https://www.youtube.com/watch?v=u0Qeq-368BQ>

Op een God die door de eeuwen om zijn trouw bezongen is
wachten mensen heel hun leven tot zijn uur gekomen is.

Op een God die door de tijden om zijn naam beleden is
wachten mensen alle nachten tot zijn licht verschenen is.

Op een God die voor de mensen nieuwe toekomst deed ontstaan,
wachten wij in goed vertrouwen tot zijn woord zal opengaan.

Op een God die voor de mensen licht in donker heeft bereid
wachten wij van ganser harte tot zijn stem ook ons bevrijd.

Slotgebed: (naar WZ)

Onzichtbaar aanwezige God,
U zoekt een plaats
om in onze mensenwereld geboren te worden.
Inspireer ons ook vandaag met uw visioen van vrede
zodat wij uw boodschap laten weerklinken
en deze omzetten in daden van solidariteit,
in deze advent en alle dagen – amen.

Zegen en zending (WZ)

Mogen we van hier heengaan
met de zachte moed en de sterke bereidheid
om hoop te brengen in deze donkere tijden,
elk op onze eigen manier,
met de zegen van een God die zich noemen laat:
(+) Vader, Zoon en Heilige Geest – amen.

Dessertje:

Hoe goed ben jij met onmogelijke keuzes?

De campagne draait rond de onmogelijke keuzes die mensen in armoede dagelijks moeten maken. We dagen iedereen uit om ook onmogelijke keuzes te maken en schotelen hen enkele dilemma's voor. De bedoeling is mensen aanzetten tot reflectie en vooral dat ze erover in gesprek gaan. Door erover te praten, geven we een stem aan wie vaak ongehoord blijft.

Je koopt een doos pijnstillers.

Je koopt vers fruit.

Je laat een van je kinderen
een week mee op kamp gaan.

Je kan met heel het gezin
een dag naar zee.

Je ziet altijd het goede mensen.

Andere mensen hebben altijd begrip
voor jou als je iets verkeerd doet.

(www.samentegenarmoede.be)